

2. Božie prikázanie:

Nevezmeš Božie meno nadarmo.

Katka a Janko hrajú Človeče, ne-hnevaj sa. Jankovi sa darí. Vždy, keď hádže kockou, má päťku alebo šestku. Zato Katke sa ešte ani raz sa nepodarilo vyhrať. Hádže kockou: „Ó, Bože, znovu len dva.“ Janko ako naschvál hádže šestku. „Vyhrávam, vyhrávam,“ nadhahuje sa na stoličke od radosti. Rad je na Katke: „Ježiš, Mária, prehrám,“ vykrikuje Katka, keď vidí len tri body. Janko sa

smeje. „Ty hlúpy Jano, nerozčuľuj ma,“ kričí Katka.

Mama, ktorá už chvíľu pozoruje deti, napomína dcérku: „Katka, takto nemôžeš rozprávať!“

„Mama, ale ja prehrávam!“ plače Katka.

„Vaša hra je len zábava. Ty pri nej nadávate bratovi. No čo je najhoršie, zbytočne vyslovuješ aj Božie meno.“

- * Pán Boh nám v druhom prikázaní nariaduje, aby sme si ho vždy ctili a jeho meno vyslovovali s úctou. Božie meno vyslovujeme v modlitbe, kde ho chválime, dákujeme mu, prosíme ho.

Boh zjavil svoje meno Mojžišovi. JAHVE – JHVH, čo znamená Ja som, ktorý som.

- * Boh zjavil ľuďom svoje meno, pretože chcel, aby k nemu volali, aby sa s nimi mohol rozprávať (porov. YouCat 31).
- * Ak si robíme z mena Pána Boha posmech, dávame mu najavo, že si jeho dobrotu a lásku nevážime a nestojíme o jeho priateľstvo.

Uvažujme:

1. Prečo nemôžeme vyslovovať mená svätých bez potreby, nadarmo?
2. Vyslovujem aj ja meno Božie nadarmo, bez potreby alebo v hneve?
3. Kedy môžeme vyslovovať meno Božie?

Zapamätam si:

Kedy zachovávam druhé prikázanie?

- Keď vyslovujem meno Boh, Ježiš, Mária alebo mená svätých s úctou – nie v hneve alebo zo žartu.
- Keď dodržím sľub, ktorý som dal, keď falošne alebo zbytočne neprisahám.
- Keď sa z Pána Boha nevysmievam.

